

Днесъ вече не е тъй. Отъ началото на юний до свършека на августъ не капва капка дъждъ на земята. Въ затворенитъ долини изъ вътрешността настъпватъ сухи и продължителни горещини. Блатливитъ украинини лѣте онѣмъватъ. Населението напуска за нѣколко месеца тия мѣста и избѣгва по планинитъ, за да се избави отъ смъртоносни трѣски.

Сега зимата въ Гърция не е нито толкова снѣговита, нито толкова мека, каквато е била нѣкога. Снѣгъ пада най-много по високитъ върхове на планинитъ. Напролѣтъ той бързо се стопява. Въ долинитъ и крайбрѣжията само прехвърква снѣгъ и, дето падне, не се задържа. Най-опасни зиме сж буритъ, които никжде на Балканския полуостровъ не сж тъй страшни и опустошителни.

Пролѣттята въ сегашна Гърция е най-хубава и най-приятна на полуострова. Но именно презъ това хубаво време гръцкитъ земеделци чувствуватъ най-осезателно пагубитъ отъ опустошението на горитъ. Горскитъ порои се спусчатъ буйно по надолещата на планинитъ и вредъ, дето поминатъ и срещнатъ черноземъ, свличатъ го въ долищата. Тъй лека-полека плодородната почва се измива и ослабва . . .

*

Спирамъ. Приведенитъ примѣри сж достатъчни, за да ни посочатъ сѣдбата която ни очаква. Защото и сега още ние продължаваме да унищожаваме покровителитъ на нашето земедѣлие — горитъ.

(По Д. Илковъ).

